

maal. Man kan derfor meget vel anvende af denne Fonds Midler ved denne Lejlighed.

Den højtærede Finansminister sagde, at han ikke vilde kaste alle de Obligationer, han har i Kassebeholdningen, paa Markedet, fordi Kursen var for lav, men de 3½ pCt. amortisable Statsobligationer staa i dette Øjeblik — jeg har Kurslisten for i Dag — i 96 à 98, medens Finansministeren her foreslaar at laane 40 Mill. Kr. til en Kurs af 94³/₈. For almindelige menneskelige Øjne ser det, naar Kursen fra Laanet tages i Betragtning, fordelagtigt ud at sælge nogle af disse Papirer, eftersom de staa ikke saa lidt højere.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister om, i hvilke ekstraordinære Situationer han mener, at Reservefonden kan bringes til Anvendelse, naar den ikke skulde kunne bringes til Anvendelse i en saa ekstraordinær Situation som denne, hvor Staten garanterer for svindleriske Forretningsmænd, hvad enten man tænker paa Bankgarantien eller Forholdet til Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det maa dog siges at være i høj Grad ekstraordinært, at Staten skal betale de Tab, der ere forvoldte ved Forretningsmænds Svindlerier.

Saa siger den højtærede Minister, at han anser sig for fuldt ud berettiget til at trække paa Nationalbanken, saa længe den vil finde sig i det. Det tror jeg ikke, han skal kunne sige uden videre, saa meget mindre som vi nu faa oplyst, at den højtærede Minister var begyndt at trække paa Nationalbanken allerede i April Maaned, altsaa medens Rigsdagen endnu sad. Der havde altsaa været Tid til at forelægge et Lovforslag om Statslaan, inden den højtærede Finansminister begyndte at trække paa Nationalbanken. (Afbrydelse). Ja, saa vilde det have været før Valget, men det er jo ikke noget rigtig godt Motiv til at udsætte Forelæggelsen. Ærlighed vil den højtærede Finansminister jo ikke have, at vi skulle tale om, men politisk er det virkelig ikke forsvarligt at udsætte Forelæggelsen af et Laaneforslag til efter Valget og saa inden Valget, endnu medens Rigsdagen er samlet, overtrække Kontoen i Nationalbanken. Desuden, naar den højtærede Finansminister begynder at overtrække Kontoen i April, maa han dog nogen Tid i Forvejen have kunnet forudse, at det vilde ske. Hele den kontante Del af Kassebeholdningen kan jo ikke være forsvunden paa nogle enkelte Dage. Kort efter Nytaar maa den højtærede Finansminister i alt

Fald have kunnet forudse, at hvis han ikke snart forelagde et Forslag om Statslaan, vilde den kontante Del af Kassebeholdningen forsvinde og Staten staa uden kontante Penge. Det havde derfor været hans absolutte Pligt at forelægge et Forslag om Statslaan i Slutningen af sidste Rigsdagssamling.

Hvorvidt det var en Demonstration fra Nationalbankens Side, at den offentliggjorde Overtrækningen af Kontoen, kan man naturligvis disputere om. Det er i alt Fald noget usædvanligt, at Nationalbanken foretager en Offentliggørelse som den, der her fandt Sted. At den højtærede Finansminister nu siger, at det er sket efter hans Ønske, overrasker mig ikke, for der har naturligvis været talt om det i Forvejen mellem Nationalbanken og den højtærede Finansminister, og naar Nationalbankens Direktion siger til den højtærede Finansminister, at nu er den besluttet paa at foretage en saadan Opgørelse, og den højtærede Finansminister ser, at den er uundgaaelig, er det ikke saa urimeligt, at han siger: Ja, dermed træffer De ogsaa mit Ønske, det beder jeg Dem ogsaa om at gøre. Men derefter at komme og sige, at de gøre det, fordi han har bedt dem om det, er dog ikke ganske rigtigt. Og det er ogsaa en højst mærkelig Maade for Finansministeren at bekendtgøre for hele Offentligheden og specielt ogsaa Rigsdagen, at Statens Konto i Nationalbanken er overtrukket med 10 Mill. Kr., derigenem, at Nationalbanken offentliggør det. Den højtærede Finansminister maatte kunne finde andre Veje til at meddele Rigsdagen noget saadant end en Offentliggørelse fra Nationalbankens Side. Jeg vil derfor indtil videre alligevel tro, at det er gaaet til paa den Maade, at den højtærede Finansministers Anmodning om Offentliggørelse er sket til Nationalbanken, efter at Banken har ladet den højtærede Finansminister forstaa, at nu fandt Offentliggørelsen i alle Tilfælde Sted.

Til det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen) skal jeg sige, at nu erkendte han jo, at det var ikke mig, der truede ham til at stemme for Lønningslovene, men at jeg kun fremhævede, at der i selve Lønningslovene laa en stor Magt, som gjorde det umuligt at modsætte sig dem. Det var et Faktum; jeg paapegede, det var en objektiv Betragtning, jeg anstillede, og det ærede Medlem erkender nu, at det er en Konsekvens af, at vi gav højere Lønninger til Løjtnanterne — d. v. s., at de Herrer gav dem —,